doen, en ik weet al waar ze te vinden zijn. . . . . Wanneer jij me niet had opgeschrikt juist toen ik er de hand naar uitstrekte, waren ze al in mijn bezit geweest."

Ze lachte, terwijl ze zich met een gewoonte-gebaar de haren van 't voorhoofd streek, maar ik zag hoe bleek haar gezicht was en hoe moe haar oogen stonden. Ach, we waren geen van beiden geboren voor het werk dat we deden, en toch dreef het lot ons tot avonturen. . .

Ik stond op. „Nu dan. . . ."

Maar Mary hield me bij den arm. „Nog even. . . . die tusschendeur is open : ik stak een ijzerdraad in 't slot, op 'n avond toen Saninovitch den sleutel omdraaide. Ieder oogenblik kunnen we naar mijn kamer ontsnappen.

Denk eens aan," ging ze bijna vroolijk voort ; „als ik slaag, en daarna een brief naar Rome overbreng dien de gezant me meegaf, dan ligt er vijfhonderd pond voor ons klaar — tweeduizend vijfhonderd dollars !"

Ik greep haar hand. „Dat zou ons een kans geven !" En ik vertelde haar van mijn werk op het Amerikaansche jacht en hoe ik een rechter uit het Hoog Gerechtshof en een agent van 't Central Office in Chicago en twee Engelsche detectives over de Sheldon-waarden had hooren spreken.

„Toen de politie in Hannock en Sheldon's speelclub een inval deed dien avond van onze vlucht, blijkt een van hen er met al de papieren vandoor te zijn gegaan, meerendeels gestolen chèques en verhandelbare waarden, die van beteekenis zijn als bewijsmateriaal tegen den gokker. Op 'n handige manier wist die man er mee rond te trekken tot de politie niet zeker meer was van zijn spoor en ten slotte kwam hij er mee in New-York, waar een helper passage voor Napels had genomen op de Slavonia. En die eerste man is — Hannock !"

„Hannock !"riep Mary.

„Ja — hij was den invallers te vlug af. De helper is Morlay, z'n adviseur, een vroegere advocaat, die geschrapt werd na een onregelmatigheid in 'n proces. Morlay en z'n papieren worden Vrijdag in Genua verwacht. Ik hoorde 't een en ander op 't jacht, en — natuurlijk was dat iets voor mij, iets dat me misschien in staat zal stellen je voor goed voor avonturen als dit te bewaren. . . . ."

„Hetzelfde wat ik dacht, toen ik dit begon," zei Mary. „Jou voor verdere avonturen bewaren . . . Maar ach — we zullen er wel altijd midden in zitten ; we zijn ertoe voorbeschikt !"

Ze stond op. En in hetzelfde oogenblik bleven we bewegingloos, staarden elkaar met strakke, groote oogen aan. Bij de tusschendeur had 'n krakend geluid weerklonken, alsof een grendel verschoven werd. Mary vloog erheen, draaide de kruk om. „Gesloten ! Hoe is 't mogelijk ! Zou Saninovitch. . . ." Ze luisterde een oogenblik aan het sleutelgat, ging toen naar de buitendeur, luisterde ook daar : „onmogelijk, hij kan niets weten — het moet een toeval zijn. . . ." Ze nam mijn handen, zag me wanhopig aan : „ach — wat heb ik nog veel te leeren, wat ben ik nog onbedreven in 't vak ! Natuurlijk, het is eenvoudig 't kamermeisje dat in haar ijver de tusschendeur sluit, zooals ze 't de vensters doet. . . . Maar had ik dan ook gedacht hier zoo lang te blijven !" Ze zag naar de klok. „Nog een kwartier. . . Vlug ! Hier onder in dezen kleinen koffer moeten ze zijn, de papieren. . . ." Haastig rukte ze aan den koffer, betastte dien aan alle kanten, klopte er tegen, onderwijl voortpratend : „ergens moet 'n veer zitten, die een verborgen schuiflade opent . . . . Ik heb Saninovitch de papieren er uit zien nemen op 'n avond, want 't eerste wat ik deed, toen 't me gelukt was een kamer naast de zijne te krijgen, was 'n gaatje te boren in 't deurkozijn. O, ik heb er tijd en geduld aan besteed ! Als je wist hoe diplomatiek ik 't aanlegde met hem in aanraking te komen. . . . De laatste dagen waren we voortdurend samen ; ik reed in zijn automobiel, was de vermaarde Lady Chisselden. . . ." Ongeduldig keerde ze het koffertje om en om, drukte den vinger op elken spijker. „Gisteren- en eergisterenavond waren we in de concertzaal; vanavond wendde ik hoofdpijn voor. . . . Daar ! Ça y est !"

Ze uitte een kreet van blijdschap : de geheime bergplaats was gevonden. Haastig greep ze de drie, vier papieren bij elkaar die er uitgleden, zette het koffertje op zijn oorspronkelijke plaats, zag rond of niets onze aanwezigheid zou kunnen verraden : „en nu — langs denzelfden weg dien jij gekomen bent !"

Ik rukte de balconramen open, maar op hetzelfde oogenblik knarste een sleutel in de gangdeur, met een geluid als bewoog zich een langzaam en ingewikkeld raderwerk. In een oogwenk had Mary 't electrisch licht uitgedraaid. Ze drukte me de papieren in de hand : „vlug — op 't balcon — zorg, dat je in veiligheid komt — met hèm zal ik wel een accoordje maken. . . . ."

Maar ik verzette me. „Neen, neen — wat er ook gebeurt : jij moet zorgen dat je wegkomt !"

Ze drong me het balcon op. „Te laat. . . . . Maak je over mij niet bezorgd ! Denk er om : de papieren — breng ze uit 't gedrang, bij 't gezantschap in Rome — dat is de hoofdzaak !"

Toen kraakte de kamerdeur open, een zware stap weerklonk, en terwijl ik wegdook op den vloer van t balcon, werd 't electrisch licht daarbinnen opgestoken. Mary had met een snelle beweging de gordijnen dicht laten vallen, en stond er met den rug tegen aan toen Saninovitch binnentrad. Maar door een kier zou ik, als hij licht maakte, alles kunnen zien, en ik dacht niet aan weggaan zoolang Mary in gevaar was. Waarom ook ? Met dien Rus moest afgerekend worden, want aannemen dat Mary hem haar aanwezigheid als een vriendelijke verrassing zou doen begrijpen kon ik niet, en dan was ik er toch de naaste toe om den eersten klap te geven. Maar je kon niet weten — ze was handig ; misschien liep alles goed af, en dan kon ik nergens beter zijn om uit de voeten te komen dan hier.

Het electrisch licht scheen plotseling fel op ; ik zag hoe Saninovitch, verwonderd, onbeweeglijk bleef staan, en Mary aanstaarde. Kalm, glimlachend ging ze op hem toe, de hand naar hem uitstekend.

„Waaraan dank ik uw bezoek ?" vroeg hij koel, gewend wantrouwig te zijn.

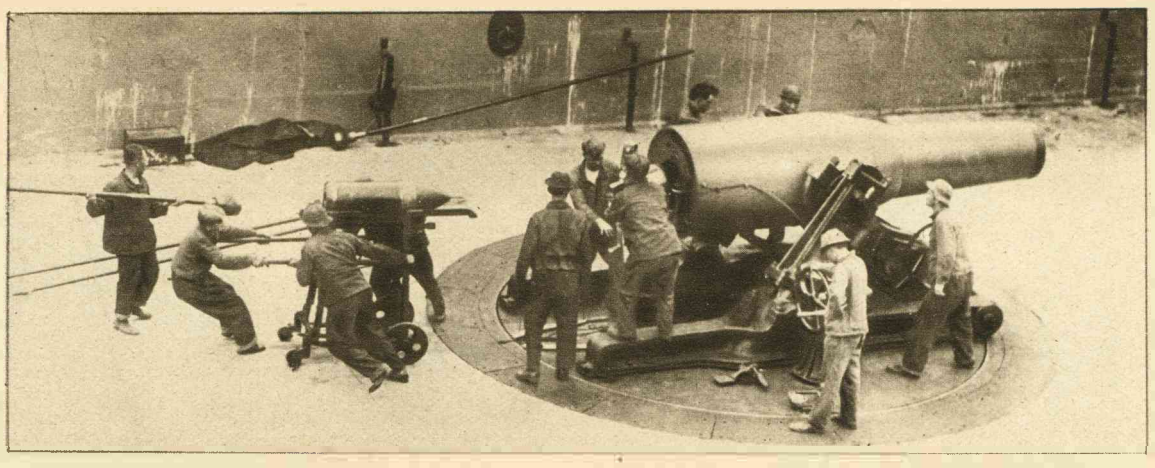
Mary's stem klonk betooverend ; in houding, in gebaar en intonatie was ze Lady Chisselden, en niemand anders. „Mijn migraine ging over ; ik voelde me alleen. . . . . Toen verlangde ik naar uw gezelschap !"

Hij nam haar hand niet aan ; zijn blikken zwierven snel door de kamer, bleven een seconde lang op het koffertje gevestigd. „En hoe kwam u hier binnen ?" vroeg hij, vormelijk als te voren.

Ze zette zich gemakkelijk in een hoek van de canapé. „Ik tikte aan onze tusschendeur, meende een antwoord te hooren — en tot mijn verbazing bleek de deur open. . . . ."

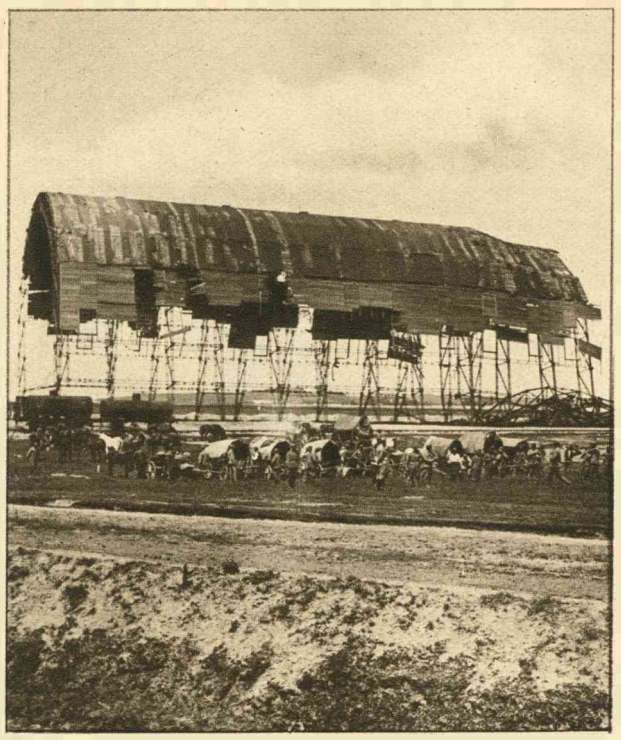
Saninovitch ging met snelle, groote passen op de deur toe, bewoog de kruk, zette zijn zwaren schouder tegen het paneel. Het trof mij, zoo buitengewoon groot en zwaar gebouwd hij was ; elk van zijn bewegingen had die feillooze zekerheid, die rustige „hauteur" welke alleen uit militaire of sportieve training schijnt voort te komen. „Zonderling," merkte hij op, „nu is ze gesloten. . . . En wilde u mij in het donker wachten? De verrassing hoezeer ik ze op prijs stel, lijkt me toch een weinig. . . . vergeef me 't woord — indelicaat, Lady Cnisselden !" Er klonk ironie in zijn stem en hij bleef haar eenige oogenblikken met licht opgetrokken wenkbrauwen aanzien. Ik keek hem juist in 't gelaat : zijn voorhoofd was hoog en blank, de neus lang en smal ; een goedverzorgde knevel stak donker tegen de bleeke huidkleur af.

(Wordt vervolgd).

NIEUWE STRIJDWERKTUIGEN VOOR EUROPA.

In Amerika vinden er nog steeds vele handen werk met het vervaardigen van ammunitie en nieuwe kanonnen, in hoofdzaak bestemd voor Engeland. Op bovenstaande foto zien wij een dezer stukken, waarmede proefgeschoten moet worden, van een lading voorzien.

NA DEN VAL VAN LEMBERG.

Een bij Lemberg door de Russen gebouwde loods voor luchtschepen werd door hen bij hun terugtocht weder vernietigd.

NIEUWE CANADEESCHE TROEPEN NAAR EUROPA.

Aankomst te Montreal van 2 Canadeesche bataljons uit Winnipeg, die gereed zijn om direct naar Europa verscheept te worden. Eigenaardig is wel, dat de nieuw gevormde regimenten alle in het bezit zijn van een eigen muziekcorps, zooals ook op bovenstaande foto te zien is (zie de mannen bij de wagons).